

Az erdő megmentése

Gondolatok már úgy az erdőre, mint egy emberre? Neki is lelke van, érez dolgokat, tud boldog és szomorú is lenni.

Nincs olyan ember, aki ne tépett volna már le egy levelet. Csak arra nem gondolunk, hogy ez neki ugyanannyira fáj, mintha nekünk kitépnék egy hajszálunkat. Az emberek meggondolatlanok. Mind azok vagyunk, nincsenek kivételek! De bárcsak lennének!

Nemrég egy erdőben jártam, nem volt túl nagy, de több volt benne a fájdalom, mint egy sereg emberben. Csak úgy áradt belőle! Amerre néztem, csak letépett leveleket, letört ágakat láttam. Hirtelen elkapott egy érzés. Eleinte csak olyan szúró fájdalom volt, majd amikor megláttam az erdőn túli lekaszabolt, kivágott, kidöntött fákat, hirtelen belém hasított. Rettenetes érzés volt, és egyre csak nőtt bennem is a fájdalom. Úgy éreztem, le kell ülnöm. Hát letelepedtem egy fa tövébe, és csak néztem ki a fejből, s azon töprengtem, hogy ki képes ilyenfajta borzalomra. Mikor gondolatmenetem végéhez értem, megláttam egy mókust a szemközti fán. Gyönyörű mókus volt! Felálltam s odamentem. A mókus nem szaladt el. Inkább egy re kíváncsibban nézett. Megálltam a fa előtt, s szemezni kezdtem vele. Éreztem a fájdalmat a szemében. Hosszas eszmecsere után úgy döntött, hogy tovább nem kér a társaságomból, s gyorsan elszaladt. Megrázó pillanat volt.

Ekkor hangokat hallottam, különös hangokat. Két ember közeledett. Gyorsan elrejtöztem, s bár nem szép dolog hallgatózni, most mégis azt tettem. Erdőirtásról beszélgettek. Ki akarták vágni az egész erdőt, hogy bevásárlóközpontot építsenek a helyére. Nem hagyhattam annyiban a dolgot! Elmentem a polgármesterhez, s elmondtam neki mindent. Neki sem volt fogára való az ötlet, így közösen elterveztük, hogyan menthetnénk meg a maradék erdőt.

Amikor megérkeztek a gépek, melyekkel kiirtották volna az erdőt, mi heves tiltakozó akcióba kezdtünk. Senk sem gondolta volna, hogy ilyen hamar sikerrel járunk. A munkások feladták és hazamentek.

Rengeteg tanulsága volt ennek a napnak. A legfontosabb az, hogy lehetséges, hogy ez egy kicsi erdő volt, de segítő összefogással ki tudtuk állni érte, s meg tudtuk menteni. Ha időt és energiát fordítunk ennek az erdőnek a gondozására, akkor egy nap majd ez is egy hatalmas élővilág otthona lesz, s így nemcsak magának az erdőnek segítünk, hanem a benne élő élőlényeknek is, s az idelátogató embereknek is.

Horváth Petra Virág (12.a)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Zalaegerszeg